

Válka proti šifrování: Austrálie si jde pro vaši komunikaci

- editor007 | 26. dubna 2024

AUSTRÁLIE: Australská komisařka pro elektronickou bezpečnost Julie Inman Grantová 16. dubna s autoritářskou radostí vydala společností X Corp a Meta, které vlastní Facebook a Instagram, právní upozornění, aby do 24 hodin odstranily materiál, který podle jejího úřadu zobrazuje „bezdůvodné nebo urážlivé násilí s vysokou mírou dopadu a detailů“.

Příslušný materiál obsahoval živě přenášené video s bodným útokem šestnáctiletého mladíka v asyrském ortodoxním kostele Krista Dobrého pastýře v Sydney z předchozího dne. Dva církevní hodnostáři, biskup Mar Mari Emmanuel a páter Isaac Royel, byli zraněni.

Lidé ze společnosti X a její výkonný ředitel Elon Musk prosili o odklad a rozhodli se omezit obecný přístup k grafickým detailům videa pouze v Austrálii. Ti, kdo se nacházejí mimo Austrálii, a ti, kdo mají virtuální privátní síť (VPN), budou mít k videu nerušený přístup. Rozčilená a podrážděná Grantová se obrátila na australský federální soud, aby dosáhla předběžného opatření, které by společnosti X nařídilo skrýt příspěvky před globálními uživateli s hygienickým upozorněním do doby, než bude o věci definitivně rozhodnuto. Ačkoli má Musk nohy i rozum málokdy na zemi, nebyl zdaleka tak necitlivý, když Grantovou označil za „cenzurního komisaře“, který „požaduje *globální* zákazy obsahu“. U soudu bude společnost tvrdit, že Grantové úřad nemá žádnou pravomoc diktovat, co má online platforma zveřejňovat pro globální uživatele. Tato válka rozmělnující, nanicovaté cenzury – což je to, oč tu běží – byla předejchou k tomu, aby se do boje zapojili další agenti informační kontroly a paranoie. Například labouristická Albánská vláda s podporou konzervativní opozice zakroužkovala Muska a otázky vyjadřování smísila s otázkami osobnosti. „Je to egoista,“ rozhnil se premiér Anthony Albanese, „někdo, kdo se naprosto vymyká hodnotám, které australské rodiny vyznávají, a to způsobuje velké trápení.“ Hru na hodnoty, vždy podezřelou a mermomocí, hrají také orgány činné v trestním řízení. Právě jejich nově objevená přítomnost v této debatě by měla členy široké veřejnosti znepokojovat. Ti mají být poučováni, považováni za nezralé a neschopné uplatňovat svá práva nebo dodržovat povinnosti občanů australské společnosti.

Máme tu prskající obavy australského policejního komisaře Reece Kershawa, který tvrdí, že děti (vždy se hodí je předhodit) a zranitelné skupiny (opět příhodný odkaz) jsou „očarovány online kotlem extremistického jedu na otevřeném i temném webu“. Tato zmatená slova v jeho projevu před Národním tiskovým klubem v Canbere jsou výstřely do prázdna. „Samotná povaha sociálních médií umožňuje, aby se tento extremistický jed téměř okamžitě rozprskl po celém světě.“

Důležité je, že Kershawův projev z 24. dubna nese všechny znepokojivé známky tvrdého útoku nejen na obsah, který má být na internetu konzumován, ale i na způsob sdílení komunikace. A co lepšího by se dalo udělat, kdyby se jako politická berlička použily děti? „Dříve jsme děti varovali před nebezpečím cizích lidí, ale nyní je třeba učit děti o podvodnících v digitálním světě.“ Matný, lehce rozverný tón je nezaměnitelný. „Musíme jim neustále zdůrazňovat, že lidé nejsou vždy těmi, za které se na internetu vydávají; a to platí i pro obrázky a informace.“ To je pravda, ale totéž platí i pro vládní úředníky a politiky v první linii, kteří si z lživosti dělají svou živnost.

Další známkou stahujících se bouřkových mraků proti volnému sdílení informací na technologických platformách je vystoupení australské domácí špiónážní agentury ASIO. Vedle Kershawa v Národním tiskovém klubu hovořil o nebezpečném impériu šifrovaných rozhovorů i šéf této agentury Mike Burgess. Existuje řada Australanů, varuje Burgess, kteří využívají chatovací platformy „ke komunikaci s offshorovými extremisty, sdílejí odpornou propagandu, zveřejňují tipy na podomácku vyrobené zbraně a diskutují o tom, jak vyprovokovat rasovou válku“.

Následuje nevyhnutelný nářek nad překážkami a omezeními – tedy věcmi, které mají chránit občany před zásahy policejního státu. „Schopnost ASIO vyšetřovat je vážně ohrožena. My a naši partneři samozřejmě uděláme vše, co je v našich silách, abychom zabránili terorismu a sabotážím, a proto vynakládáme značné prostředky na monitorování zúčastněných Australanů.“ Mezi ně se můžete počítat i vy, milý čtenáři.

Kershaw rovněž není příznivcem šifrované platformy. Řečeno nadčasovým jazykem otcovské policie, vše, co umožňuje veřejnou komunikaci zpráv, musí nejprve získat státní souhlas. „Uznáváme roli, kterou technologie jako end-to-end šifrování hrají při ochraně osobních údajů, soukromí a kybernetické bezpečnosti, ale neexistuje absolutní právo na soukromí.“

Právě proto Burgess prohlašuje, že „mít zákonný a cílený přístup ke komunikaci extremistů“ by zpravodajské a bezpečnostní komunitě velmi usnadnilo práci. Bude samozřejmě na vládě, aby určila, co považuje za extremistické a vhodné, což je úkol, pro který se často nehodí. Po prolomení šifrovacího klíče bude veškerá komunikace férovou hrou.

Pokud jde o vlády, autoritářské režimy nemají monopol na podezírání a fixaci na udržení obyvatelstva pod kontrolou. V idyle nevědomosti může mezi poslušnými, nezpochybnitelnými a mozkově neaktivními lidmi panovat mír. Australský přístup k cenzuře a kontrole, pramenící z jeho původu coby mučivé trestní výspy britského impéria, je děsivě zdlouhavý. Její postoj k internetu je podezřívavý, znepokojivý a zakomplexovaný.

Vládní ministři u protinožců nevidí svět vyspělých účastníků hledajících informace, ale inspirovaných teroristů, aktivních pedofilů a hlučných extremistů, kteří se baví ve stínech a chytají nic netušící. Takové úřednictvo reprezentují takové osobnosti, jako je bývalý labouristický ministr komunikací Stephen Conroy, který naštěstí v době svého působení nezavedl povinný internetový filtr, nebo takové odporné produkty regulačního zásahu, jako je zákon Commonwealthu o online bezpečnosti z roku 2021, na který horlivě dohlíží komisař Grant a který je předmětem Muskova hněvu.

Věk internetu a celosvětové sítě je něco, co lze obdivovat i nenávidět. Kapitalismus dohledu je velmi odporný a zlověstný. Ale ASIO, australská federální policie, australská vláda a další agentury si z toho nic nedělají. Technologičtí giganti skutečně rozleptali soukromí při komodifikaci dat, ale mnozí si stále uchovávají zarputilé zbytky připomínek svobody v podobě šifrované komunikace a diskusních platforem. Mít přístup k těmto prostředkům veřejného snažení zůstává svatým grálem strážců zákona, vládních byrokratů a ustrašených politiků na celém světě.

AUTOR: Binoy Kampmark

Překlad: zvedavec.news

ZDROJ:

<https://www.asia-pacificresearch.com/warring-against-encryption-australia-coming-communications/5631996>